

Archiv obce Lom u Tachova

1891 – 1945 (1949)

Inventář

Číslo EL NAD: 139
Evidenční číslo pomůcky: 203

Obsah

Úvod.....	3
I. Vývoj původce archivního souboru.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního souboru.....	8
III. Archivní charakteristika archivního souboru.....	8
IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru.....	9
V. Záznam o uspořádání archivního souboru.....	9
Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury.....	10
Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk.....	11
Inventární seznam.....	12

Úvod

I. Vývoj původce archivního souboru

Organizaci místní samosprávy, převedením pravomocí do rukou obcí, předcházelo zrušení roboty a poddanství v roce 1848. Následoval zákon o provizorním zřízení obecním č. 170/1849 Ř. z. ze dne 17. března, který zrušil dosavadní pravomoc panských vrchnostenských úřadů ve správě venkovských obcí, kde vrchnost doposud zastupovali venkovští rychtáři a konšelé, pověřeni vykonáváním částečné a obecné samosprávy. Stále ještě omezené obecní pravomoci zaručily obcím alespoň základní práva, mezi něž patřila práva: svobodné volby zástupců, domovské, samostatně vyřizovat vlastní agendu, uveřejnit veřejně výsledky obecního hospodaření a zveřejnění jednání obecních zástupců. Jednalo se o zlomový počín, vyvolaný zejména tlakem na politickou situaci ve státě. Zprvu udílená samostatnost zemská přenesla se na úroveň krajskou, okresní a obecní. Přestože by se tak mohlo zdát, že majitelé dosavadních panství tím přišli o řadu výhod, opak je skutečností. Mohli snáze uplatnit svůj vliv především tam, kde jej potřebovali využít nejvíce. Postupně mohli získat kontrolu nad obcemi a později nad celými okresy.

Shora uváděná zákonná úprava, takzvané Stadionovo prozatímní obecní zřízení, vycházela z uvozovacího patentu a v něm uvedeného hesla, že základem svobodného státu je svobodná obec. Zákon jej zachovával tak, že hovořil o obcích místních, okresních a krajských. Skutečně platnými se však staly pouze předpisy o obcích místních.

Obce se staly nejnižším článkem místní samosprávy. Obvod těchto obcí se shodoval s katastrálním územím. Novým prvkem se stalo zavedení pravidla, že každé sídliště se muselo stát obcí či součástí obce nazývané osadou. Dřívější rozdíly mezi sídlišti různých stupňů byly zachovány pouze v názvoslovích těchto obcí, jako města, městyse čili městečka a vesnice či vsi. Každá obec náležela do určitého soudního a politického okresu a každá osoba musela patřit do evidence některé obce. Pokud některé z obcí nesplnily zákonné požadavky, mělo se přistoupit k jejich sloučení s jinou obcí, přestože by s tím dotčená obec nesouhlasila.

Stadionovo zřízení rozlišovalo dvojí působnost obce. Obec se měla starat především o svoje vlastní záležitosti, obecní zřízení tehdy hovořilo o přirozené působnosti obce. Ve své působnosti nemohla být obec omezována mimo zákonem uváděné případy. Jakýmsi protipólem přirozené působnosti obce se stala působnost přenesená. Tato působnost zahrnovala obstarávání určitých veřejných věcí, které obci nařizovala státní správa.

V každé obci se povinně zřídily dva orgány, obecní výbor a představenstvo. Obecní výbor volený na tři roky představoval kolegiální orgán a rozhodoval většinou hlasů. Disponoval však pouze usnášecí a dozorčí mocí, bez možnosti použít moc výkonnou. Užším orgánem, voleným právě z členů obecního výboru, se stalo obecní představenstvo. Skládalo se ze starosty a alespoň dvou radních. Nepředstavovalo ovšem kolegium, radní vytvářeli jen pomocný a zastupující orgán v době starostovy nepřítomnosti v úřadu, samotný starosta se stával výkonným orgánem, který prováděl usnesení obecního výboru.

Nad samosprávnými orgány se zavedla instituce dozoru a starosta mohl využívat práva prozatímního odložení výkonu rozhodnutí obecního výboru, pokud to odporovalo zákonům nebo mohla být způsobena škoda obci samotné. V roce 1850 došlo k rozšíření dozorčí moci a místním obcím přibyla policie. Nadřízený okresní úřad měl dohlížet na práci starosty v oboru

místní policie patřící do přirozené působnosti obce. V nutných případech pak uváděl věci do pořádku. Vláda mohla obci kdykoliv výkon místní policie odejmout a zabezpečit její činnost za pomoci vlastních orgánů.

Vlastní činnost obecní samosprávy začala v roce 1850, kdy byly aktivovány nově zřízené státní politické úřady. Došlo k územní reformě obcí a obecní samospráva se posléze stala skutečností.

K vydání dalšího obecního zřízení došlo v roce 1859, v platnost vstoupilo pouze ustanovení o domovském právu a navíc nastalo odstranění veřejnosti jednání orgánů obecní samosprávy. Po vydání Říjnového diplomu docházelo k postupnému odstranění zásahů do samosprávy. V roce 1861, po volbách do obecních orgánů, v nichž zvítězili ve většině měst v Čechách čeští zástupci, byla veřejnost jednání zavedena opět. Rok poté vstoupil v platnost rámcový říšský obecní zákoník jako výsledek jednání mezi vládou, snažící se dostat obce pod větší kontrolu, a mezi parlamentem. V roce 1863 bylo vydáno obecní zřízení a řád volební pro Slezsko, o rok později také pro Moravu a Čechy č. 7/1864 Z. z. Tato zřízení se vztahovala na všechny obce příslušné země s výjimkou statutárních měst. Každá nemovitost musela náležet do svazku některé obce. Samosprávné obce se mohly slučovat a rozlučovat a za určitých okolností měnit svoje hranice, o čemž však s konečnou platností rozhodovaly zemské sněmy.

Obecní zřízení rozlišovala dva druhy občanů do obce náležejících. Jednalo se o skupinu osob spojenou s obcí na základě jakéhosi hmotného svazku či o skupinu osob přespolečných. Je zřejmé, že prvně uváděná skupina disponovala všemi výhodami, které jí ze zákona příslušely, avšak nejdůležitějším právem bylo právo volební.

Voliči oprávnění k volbě volili na tříleté funkční období obecní výbor. Počet členů výboru se odvíjel podle zalidněnosti obce a v Čechách se pohyboval mezi osmi a 36 členy, na Moravě od sedmi do 30 členů. Obecní výbor volil ze svého středu obecní představenstvo, které se skládalo z obecního starosty a obecního radního. Počet členů obecního představenstva nesměl přesahovat třetinu členů obecního výboru, počet radních však nemohl klesnout pod dva. Obecnímu výboru se v této době občas říkalo obecní zastupitelstvo. Každý volitelný a řádně volený občan byl povinen volbu přijmout, výjimky z tohoto pravidla byly přesně stanoveny.

Obec, její činnost a veškerý život v ní tak v podstatě existoval v nezměněné podobě téměř do roku 1918, kdy se po vzniku nového, samostatného státu přijala zcela odlišná opatření pro obecní samosprávu.

Základním pravidlem pro chod obce po roce 1918 zůstal nadále předpoklad, že o obecních záležitostech může rozhodovat pouze osoba, která přispívá na udržování obecního hospodářství, avšak vyvstala potřeba řešit situaci s volebními řády. Na počátku roku 1919 tak vstoupila v platnost dvě zákonná nařízení, zákon č. 75/1919 Sb. o řádu volení v obcích a zákon č. 76/1919 Sb. o novele k obecnímu zřízení.

Volební řád představoval výsledek dohody občanských stran se sociální demokracií a přinášel značnou demokratizaci. Přiznával totiž všeobecné, rovné, tajné a přímé hlasovací právo při volbách do obcí všem osobám, které měly v obci alespoň tříměsíční trvalé bydliště a které nebyly určitým způsobem diskvalifikovány a dosáhly věku 21 let. Pasivní volební právo se přiznalo osobám ve věku od 26 let a volený musel alespoň jeden rok v obci bydlet. Volilo se na základě kandidátních listin a podle zásad poměrného zastoupení. Volební období se prodloužilo na čtyři roky, v roce 1933 na šest let, aby se sjednotila délka volebních období s

ostatními samosprávami. Vznikly obecní finanční komise, v nichž jednu polovinu představovali zástupci zvolení obecním zastupitelstvem a druhou zástupci jmenovaní okresním úřadem. Jednalo se tak především o kontrolu ze strany státu, který si v obcích nepřál převahu socialistické většiny, která by mohla volně nakládat s obecními prostředky. Komise mohly kontrolovat veškeré obecní hospodaření a odvolávat se proti všem usnesením obecního zastupitelstva finanční povahy.

Zákonná novela obecních zřízení rozeznávala tyto řádné orgány obcí: obecní zastupitelstvo, obecní radu, starostu, případně jeho náměstky a komise.

Obecní zastupitelstvo nahradilo dřívější obecní výbor. Jeho zvolení se účastnili všichni voliči oprávnění k volbě a skládalo se z devíti až 60 členů podle počtu obyvatel v obci.

Ze svého středu volilo obecní zastupitelstvo obecní radu, která nastupovala na místo dřívějšího obecního představenstva. Skládala se ze starosty, jeho náměstka či náměstků a členů rady, radních. Počet všech těchto členů činil znovu jednu třetinu obecního zastupitelstva, proto se stanovil počet jeho členů na devět, aby rada byla nejméně tříčlenná. Plnila totiž také funkci obecního trestního senátu, a tento musel být nejméně tříčlenný, tvořil jej starosta a dva radní.

Došlo k jasnému vymezení významu obecní rady, totiž že obecní rada tvoří sbor, který se za předsednictví starosty usnází na všech věcech, jež podle zákona nebo podle zákonných nařízení nejsou vyhrazeny obecnímu zastupitelstvu. Toto ustanovení utvářelo z rady primární orgán obce.

Obecní zastupitelstvo volilo ze svého středu rovněž starostu a jeho náměstka, v obcích s počtem převyšujícím 24 členů zastupitelstva se volili náměstci dva. Volba starosty nemusela být potvrzena státem, zákon č. 122/1933 Sb. o změnách řádu voleb v obcích však stanovil, že volbu starosty schvaluje státní úřad. Pokud státní úřad volbu starosty a jeho náměstků nepotvrdil, pozbývala tato volba platnost a obecní zastupitelstvo bylo povinno uskutečnit volbu novou. Kdyby se však zastupitelstvo zdráhalo provést novou volbu, pozbývala by platnosti také volba členů obecního zastupitelstva. Politický úřad jmenoval do čela obce správní komisi a v příhodné době vypisoval novou volbu obecního zastupitelstva. Podle shora psaného je jasně viditelné, že těmito ustanoveními byla obecní samospráva značně okleštěná. Státní úřady nezavazoval žádný termín k vypsání nových voleb obecního zastupitelstva.

Právním obcí bylo zřizovat si poradní a přípravné sbory ve formě komisí.

Nejdůležitějším orgánem, v jehož rukách spočívala rozhodující moc, byla obecní rada. Její zasedání byla neveřejná a konala se poměrně často. Obecnímu zastupitelstvu byly vyhrazeny pouze některé věci, schvalovalo zejména obecní rozpočet, jeho schůze se měly konat alespoň jednou za dva měsíce a byly veřejné. K určitým funkcím starosty patřilo svolávání schůzí obecní rady a obecního zastupitelstva, zastupování obce navenek apod.

Mezi mimořádné orgány obce patřil vládní komisař nebo správní komise. Pokud zemský úřad rozpustil zastupitelstvo, bylo povinností příslušného okresního úřadu stanovit pro obec přechodný orgán (komisař, správní komise). Tento mimořádný orgán vedl správu obce do řádné volby a dosazení nově zvoleného zastupitelstva. Pravomoc přechodných orgánů zůstala omezena na běžné záležitosti a kromě toho směl provádět pouze neodkladné akty, jejichž prodlením by mohla obci vzniknout škoda.

V období německé okupace pohraničí v letech 1938 – 1945 se charakter veřejné správy výrazně odlišoval od předešlého. V odtržených pohraničních částech republiky vstoupil v

platnost říšskoněmecký systém a došlo k odstranění volitelnosti orgánů územní samosprávy. Na protektorátním území vznikly správní orgány řídicí se poněkud upravenou verzí týchž zákonů. V pohraničí převzala dočasně, do 20. října 1938, veškerou výkonnou moc armáda. Z jejího pověření vedli armádní zástupci veškeré existující správní orgány.

Nejdůležitějším obdobím ve vývoji sudetské správní organizace byla krátká doba od 21. října 1938 do 30. dubna 1939. Došlo k přijetí významných zákonných opatření a vybudování celé správní sítě. Vznikla tzv. Říšská župa sudetská (Reichsgau Sudetenland) a celé území se rozdělilo na venkovské a městské okresy (Landkreise a Stadtkreise). Ve venkovských okresech byly utvořeny úřady landrátů (Der Landrat) navazující na prvorepublikové okresní úřady. Došlo k faktické likvidaci územní samosprávy. Ve správě obcí se zavedl tzv. vůdcovský princip a správu obce tak zastával pouze starosta. Stálými zástupci starostů se stali přidělení (Beigeordnete). První přidělenec byl podle zákona prvním a stálým zástupcem starosty, zbývající přidělení byli stálými zástupci pouze ve svých pracovních oborech (sociální péče, policie, zdravotnictví, školství apod.), starosta však mohl vztáhnout každou z těchto záležitostí na sebe. Další obecní orgán představovali obecní radové obstarávající trvalý kontakt mezi obecní správou a ostatními obyvateli. Jednalo se o nejméně 12 a nejvíce 36 členů a zákon stanovil, ve kterých záležitostech se musí starosta s obecními rady poradit. Kromě obecních radů existovali ještě poradci, kteří vykonávali poradní činnost pro starostu a přidělenec v určitém správním oboru nebo jiné speciální otázce. K obecním orgánům patřila také porada obecních radů a poradců. Starosta je zval v přiměřené lhůtě k poradě a oznámil jim její důvod.

O zajištění vzájemné symbiózy mezi obecní správou a nacistickou stranou se staral zmocněnec NSDAP. Ze zákona požíval značného vlivu na správu obce, aby dohlédl na správnou interpretaci nacistických zájmů ve svěřené obci. Starosta a přidělení z povolání vykonávali svůj úřad 12 roků, pokud se jednalo o úřad čestný, krátka se doba na 6 roků.

Činnost obecních úřadů zanikla v roce 1945, kdy byly nahrazeny soustavou národních výborů. V pohraničí navazovaly na obecní úřady místní správní komise jmenované postupně v letech 1945 – 1946.

Název vsi Lom, ležící 5 kilometrů severovýchodně od města Tachov, vzniklo ze staročeského lom (praskot, boj, porážka nebo průlom, ve skále, či kamenný lom). Nelze pominout také další význam slova lom, a to zakřivení, záhyb, ohyb. V okrese Tachov byl Lom skloňován také podle ženského vzoru kost a ves byla navíc odlišena přívlastkem Německá, na rozdíl od České Lomi v okrese Stříbro.

K dalším českým užívaným pojmenováním vsi patřily Lam, Lomy, k německým Lohm, Lahm, Laam, Lahmb a k latinským Lom, Lomy Teutonicali, Lomy, Lomy Theotonicali.

Jméno vsi Lom se v textech poprvé objevuje v roce 1379, kdy náležela jistému Sestřínkovi (Sestřencovi). Již v roce 1387 se lze dočíst o tachovském měšťanovi Mikulášovi, který převedl plat ze vsi Lom (původně odkázaný Děpoltem a odváděný ve prospěch dominikánů v Plzni) na jiné vesnice. V roce 1400 získal tento tachovský měšťan ves celou. Do roku 1418 je v souvislosti s vlastnictvím Lomu uváděna osoba Zikmunda Šišmy. Následně získal ves další tachovský měšťan Pertold Filiběr a po něm jeho manželka Anna (okolo roku 1454). Patrně v této době vzniklo pro odlišení krajového názvu vsi přízvisko Německá Lom. Na nějaký čas zprávy o Lomu mizí a objevují se teprve 1537, kdy díl vsi patřil Mikuláši Hošťálkovi z Hojnestu, který tento majetek odprodal Hanušovi Pluhovi z Rabštejna a tento majitel prodal v roce 1543 Volfovi Perglarovi z Perglasu. Zmiňovaný díl Lomu se stal později součástí kočovského zboží, u kterého je připomínán ještě v roce 1599.

Druhá část vsi Lomu se ocitla v držení města Tachova, které si ji nechalo v roce 1543 zapsat do zemských desek. Stejný stav ohledně vlastnictví trval ještě v letech 1588 a 1611. Zřejmě bezprostředně po tomto roce získal Lom od Tachova majitel plánského panství Kašpar Šlik a tím došlo ke scelení obou dosud rozdělených částí vsi Lom v jeden celek (statek Kočov byl již součástí panství Planá). Od roku 1623 do roku 1651 nelze přesně vypátrat, co se vsí dělo, ale musela se vrátit zpět k panství Tachov (majitel Jan Filip Husmann z Namedy a Rioslburku jí získal ještě za svého života, tedy před rokem 1651). Od roku 1654 patřila již trvale k panství Tachov.

Pro narůstající dluhy bylo panství odprodáno hned v roce 1664 a majitelem se stal Jan Antonín Losy z Losimthalu. Po smrti Adama Filipa Losyho z Losimthalu v roce 1781, kterým rod vymřel, získala panství Tachov, po dlouhém sporu ukončeném smlouvou v roce 1785, včetně vsi Lom, knížata Windischgrätzové. V majetku rodiny Windischgrätzových dosáhla ves Lom konce patrimoniální správy v roce 1850.

Katastrální území vsi Lom tvořila ves téhož názvu.

Do roku 1862 patřil Lom pod Krajský úřad v Chebu a od roku 1850 přešla obec pod nově zřízené Okresní hejtmánství v Tachově. Zároveň se vznikem politických okresů vznikly v roce 1850 také okresy soudní. Obec Lom se stala součástí nově vzniklého soudního okresu Tachov (v něm obec zůstala až do roku 1945). Při další reorganizaci správy v roce 1855 byla sloučena politická a soudní správa a vznikl Smíšený okresní úřad Tachov, jehož součástí byla také obec Lom. K definitivnímu rozdělení politické a soudní správy došlo v roce 1868, kdy bylo znovu obnoveno Okresní hejtmánství v Tachově. Po připojení okresu Tachov k německé „Třetí říši“ spravoval obec Landrát v Tachově.

Přestože se v archivním souboru AO Lom zachovalo poměrně velké množství materiálu, představuje konstrukce činnosti obecní samosprávy poměrně složitý úkol. Z celého archivního souboru lze totiž využít pouze knihu zápisů ze zasedání obecního zastupitelstva, výboru a komisí (inv. č. 2) a částečně také pamětní knihu obce (inv. č. 1), která však utrpěla tím, že je vedena podle nové říšského direktivy teprve od roku 1939. Kniha jako taková sice působí úhledným a upraveným dojmem, ale vzhledem ke striktně děleným a určeným kapitolám obsahu se v ní prakticky nenalézají informace důležité ke zjištění činnosti obecní samosprávy v obci. Zbytek dochovaného materiálu je pouhým torzem běžné agendy obecního úřadu a může sloužit pouze jako doplňující a podpůrný informační zdroj. Za pomoci všech předešlých pramenů se podařilo alespoň částečně sestavit přehled obecních představitelů.

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Anton Menzl	1891	?
Johann Klemm	1894	1896
Johann Binder	1897	1906
Georg Menzl	1906	1912
Anton Binder	1912	1918
Wenzel Behr	1919	1923
Veit Klemm	1923	1938
Josef Scharnagl	1938	1945

II. Vývoj a dějiny archivního souboru

Dne 28. září 1953 se v budově MNV Lom u Tachova konala dohlídka spisovny, ze které byl pořízen zápis. V tomto zápise je uvedeno, že došlo k prohlédnutí spisů od roku 1937 do roku 1945. Pro archivní úschovu byly vybrány hlavní účetní knihy (14 kusů z let 1937 – 1943, včetně 6 blíže neurčených knih), pokladní knihy (4 kusy označené datací 1944), 4 pozemnostní archy, 4 inventurní archy a 4 knihy (bez bližšího určení). Ke zničení byly určeny spisy označené jako jednoduchá administrativní korespondence a účetní doklady.

Při dohlídce spisovny MNV Lom u Tachova, provedené již v přítomnosti okresního archiváře, dne 13. května 1955, se podařilo dohledat všechny shora uváděné spisy, u nichž byla navíc uložena německá kronika. Okresní archivář se dohodl s tajemníkem MNV Lom u Tachova na tom, že všechny vybrané materiály budou neprodleně odeslány do okresního archivu. Ještě 25. října 1955 se okresní archivář snažil MNV v Lomu upozornit na to, že vybraný materiál nebyl stále předán.

V roce 1956 navštívil okresní archivář MNV v Lomu s tím, že převezme dosud nepředaný materiál. Nalezl další písemnosti vzniklé z činnosti německé obecní samosprávy, ke kterým vyhotovil seznam. Jednalo se o 4 vkladní knížky, 3 kusy uzavřených pojistek, protokol porážek z roku 1930, 1 pachtovní protokol se svazkem dokladů, protokol ze zasedání obecní rady 1891 – 1941, plány staveb s příslušnou stavební dokumentací, rozpočet obce z roku 1945, pozemnostní arch statku, rentovou knihu z roku 1927 a poplatkový Journal z roku 1927. Německou kroniku však neobjevil, avšak dostal od tajemníka MNV Lom ujištění, že se pokusí ji objevit a odeslat do archivu.

Číslo přírůstku, pod nímž se posléze část uváděných písemností do okresního archivu dne 28. srpna 1957 dostala, je 30. Jelikož se však nedochoval příslušný přírůstkový seznam, nelze určit, o jaký materiál se vlastně jednalo. Na listu JAF, zavedeném k 1. říjnu 1958, je možné objevit, že v archivním souboru se nacházelo 5 knih z let 1891 – 1944 a 2 kartóny spisů (později tužkou opraveno na 1 kartón) z let 1930 – 1945. V tématickém popisu archivního souboru se objevuje jen hospodaření obce (v pozdějším období tužkou dopsána kronika).

Co se tedy stalo s materiálem vybraným při dohlídce spisovny v roce 1953, nelze určit, je však velice pravděpodobné, že byl zničen společně s ostatním materiálem tehdy určeným k úplné likvidaci.

Při inventarizaci archivního souboru AO Lom u Tachova byl v pamětní knize objeven lístek s datací 24. ledna 1956 s poznámkou, že kniha byla předána Františkem Frýblem (tajemníkem MNV Lom) po nález v budově MNV Lom u Tachova.

III. Archivní charakteristika archivního souboru

Při inventarizaci archivního souboru AO Lom u Tachova v roce 2007 z něj byl vyčleněn pozemnostní arch pro obec Lom č. p. 28, 29, 31 z roku [1946]. Vzhledem k jeho nepatrné metrāži byl přesunut z kartonu AO Lom u Tachova do kartonu MNV Lom u Tachova, proto nedošlo ke změně v celkové metrāži ani u jednoho z fondů. Byla v něm naopak ponechána pachtovní kniha z let 1941 – 1945 (1949), neboť záznam z roku 1949 je jediným záznamem, který do něj provedla česká samospráva po roce 1945 a bylo by neúčelné knihu z archivního souboru vyjímát.

Materiál archivního souboru AO Lom u Tachova pochází z let 1891 – 1945 (1949). Jedná se o 6 úředních knih a 1 kartón písemností s celkovou metrází 0,25 bm.

Vzhledem k umístění obce v oblasti s převažujícím německým obyvatelstvem je v dochovaných písemnostech užíván německý jazyk.

Archivní soubor byl uspořádán podle metodického návodu pro pořádání archivních souborů obcí.

V archivním souboru se nalézají archiválie I. a II. kategorie.

Fyzický stav archivního souboru je dobrý, kromě pamětní knihy obce inv. č. 1, která nebyla nikdy svázána, čímž došlo k opotřebenosti a potrhání původního hřbetu desek.

K vnitřní skartaci nebyly navrženy žádné písemnosti.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru

Archivní soubor AO Lom zřejmě nebude patřit k badatelsky vyhledávaným informačním zdrojům, zejména kvůli nedostačujícímu způsobu zaznamenávání obecní historie. Ke kronice je potřeba dodat, že je vůbec jednou z mála dokonale dochovaných válečných kronik, vedených podle říšských směrnic, a tím se může náhled na archivní soubor poněkud změnit. Z celého archivního souboru lze dále vyzdvihnout stavební dokumentaci včetně plánů budov (inv. č.11).

V. Záznam o uspořádání archivního souboru a zpracování archivní pomůcky

Archivní soubor uspořádal a pomůcku sestavil Miroslav Vetrák v srpnu roku 2007 ve Státním okresním archivu Tachov.

V Tachově, 18. prosince 2007

Miroslav Vetrák

Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury

- Adressbuch und Führer für den politischen Bezirk Tachau und Umgebung, Tachov [1914]
Adressbuch für den politischen Bezirk Tachau, Tachov [1925]
Heimatatlas des ehemaligen politischen Bezirkes Tachau – Pfraumberg, Geretsried 1973
Zdeňka Hledíková, Jan Dobeš, Jan Janák, Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost, Jihlava 2005
Zdeněk Martínek, Archiv obce, Archivní časopis, roč. 49, 1999
Ortsbuch für den Reichsgau Sudetenland, Haida s. d.
Antonín Profous, Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny, Díl II. CH – L, Praha 1949
Zdeněk Procházka, Jiří Úlovec, Hrady, zámky a tvrze okresu Tachov – 1, Plzeň 1988
Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich Vídeň, 1849
Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich Vídeň, 1864
Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1919
Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1933
August Sedláček, Místopisný slovník království českého, Praha 1998
Seznam míst v království Českém, Praha 1913
Franz Schuster, Tachau – Pfraumberger Heimat, Ulm/D 2000
Státní oblastní archiv Plzeň, Průvodce po archivních fondech, svazek 3, Praha 1976
Übersicht der in Folge a. h. Gutschliessung vom 26. Juni 1849 genehmigten provisorischen Gerichtseintheilung des Kronlandes Böhmen, Praha 1849

Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk

AO	archiv obce
č. p.	číslo popisné
EL	evidenční list
EL JAF	evidenční list jednotného archivního fondu
EL NAD	evidenční list Národního archivního dědictví
ev. d.	evidenční
inv. č.	inventární číslo
JAF	jednotný archivní fond
MNV	místní národní výbor
NAD	národní archivní dědictví
NSDAP	nacionálněsocialistická německá strana dělnická (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei)
Ř. z.	Říšský zákoník
Sb.	Sbírka
s. d.	sine dato (bez datace)
SOkA	státní okresní archiv
Z. z.	Zemský zákoník

Inventární seznam

Obecní úřad od roku 1850 – 1945**Úřední knihy****Knihy všeobecné správy obce**

1	Pamětní kniha obce Lom (Dorfbuch)	1939 – 1942	K 1
2	Knihy zápisů ze zasedání obecního zastupitelstva, Knihy zápisů obecní rady Knihy zápisů obecního výboru Knihy zápisů obecních komisí Knihy zápisů místní školní rady	1891 – 1941 1891 – 1941 1891 – 1941 1891 – 1941 1891 – 1941	K 2
	Knihy zápisů obecní rady	1891 – 1941	viz K 2
	Knihy zápisů obecního výboru	1891 – 1941	viz K 2
	Knihy zápisů obecních komisí	1891 – 1941	viz K 2

Knihy evidence v záležitostech veřejných ústavů a fondů

	Knihy zápisů místní školní rady	1891 – 1941	viz K 2
--	---------------------------------	-------------	---------

Knihy evidence ve věcech spolupůsobení ve státních záležitostech

3	Pozemnostní kniha pro č. p. 20	1920	K 3
4	Knihy pronájmů honiteb	1941 – 1945 (1949)	K 4

Spisový materiál**Obec a její správa**

5	Oběžníky a nařízení od nadřízených orgánů	1935 – 1939	N 1
6	Žádosti o umožnění čerpání finančního úvěru	1939	N 1

Správa obecního majetku

7	Pronájem obecních pozemků	1934 – 1936	N 1
8	Rozpočet na stavbu věže u obecní kapličky	1936	N 1
9	Rozpočet, návrhy	1939 – 1945	N 1
10	Protokoly z výsledků kontrol obecního hospodaření	1931 – 1939	N 1
	Revize obecního hospodaření	1932 – 1934	N 1
11	Obecní hospodaření	1936 – 1939	N 1

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jednotka
Péče o bezpečnost a veřejný pořádek			
12	Žádosti a udělení povolení ke stavbám a stavebním úpravám včetně plánů pro obec Lom (převážná většina stavební dokumentace se týká úprav stávajících domů, popřípadě staveb hospodářských zařízení a budov; č. p. 3, 7, 10, 21 – 23, 46, 49, 50, 52, další bez označení, kaplička, kovárna)	1924 – 1942	N 1
13	Stavba kanalizace, rozpočet, plány	1935	N 1
14	Pojistky proti škodám způsobeným požárem	1933 – 1941	N 1
Péče o veřejné ústavy a zařízení			
15	Podpora potřebným	1939	N 1
16	Plat ředitele kůru	1932 – 1933	N 1
	Úhrada nákladů za kolaudaci farních budov	1939	N 1
	Korespondence s firmami Richard Herold a Oktav Winter ohledně dodávky zvonu k obecní kapliče	1925 – 1926	N 1
Spolupůsobení ve státních záležitostech			
17	Živnostenská daň	1939	N 1
18	Výkup pozemků za účelem rozšíření ulice	1924	N 1
19	Výkup pozemků ke stavbě okresní silnice Lom – Brod	1926	N 1
20	Pozemnostní archy (3 kusy)	1937	N 1
	Výkaz pozemnostních archů	1940	N 1
21	Upomínka na splacení dluhu z válečné půjčky	1925	N 1
22	Výkazy československé obilní společnosti	1936	N 1
23	Starost o vysokou zvěř v revíru	1938	N 1
24	Pronájem obecní honitby	1937	N 1
25	Pronájem obecních vod	1942	N 1
Účetní materiál			
Účetní knihy			
26	Hlavní účetní kniha	1927 – 1936	K 5

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jednotka
27	Pokladní deník	1927 – 1939	K 6

Název archivu:	Státní okresní archiv Tachov
Název archivní pomůcky (archivního souboru):	Archiv obce Lom u Tachova
Značka archivního souboru:	AO Lom u Tachova
Časový rozsah:	1891 – 1945 (1949)
Počet evidenčních jednotek:	7 (6 úředních knih, 1 kartón)
Počet inventárních jednotek:	27
Rozsah bm:	0,25 (0,13 úřední knihy, 0,12 kartón)
Stav ke dni:	18. prosince 2007
Archivní soubor zpracoval(a):	Miroslav Vetrák
Pomůcku sestavil(a):	Miroslav Vetrák
Počet stran:	16
Počet exemplářů:	6
Pomůcku schválil:	Mgr. Jan Edl